

Karel Funk

Krystaly našich činů a krystaly země

Na Zemi není nic. Všechno je zároveň na nebesích a ve věčnosti.

Christian

Morgenstern

Navštěvujeme-li často některá posvátná místa, můžeme vyzorovat, že nám poskytují v každé roční době poněkud odlišně zabarvený prožitek, v závislosti na stavu našeho nitra v té či oné době a někdy i v závislosti na míře aktivity elementárních bytostí, která u nich závisí právě na roční době. I naše prožívání roku zde hraje roli. Zejména u silových míst, jejichž vyzařování je dáno odspodu, záleží na míře otevřenosti Země podle roční doby.

Naši dávní předkové rozpoznávali v krystalech a drahokamech duchovní síly. Pod bdělým pohledem letních duchovních mocností se otevírají tajemné zemské útroby. Shora proudí do Země oheň světové Inteligence Ducha svatého, proniknutý nekonečným prolínáním Lásky nebeského Otce a Matky. Mateřské síly Země otevírají o Letnicích své pečeti zemských hlubin a duchovně alchymicky působí na produčovnění hmoty. Výsledkem duchovního působení těchto mocností i lidí, kteří jsou proniknuti Duchem, jsou zemské krystaly. Ve vrcholném létě je zde obousměrné proudění: ze zemské hlubiny tryskají duhové aureoly tvůrčích sil v touze po oplodnění sférickým nebeským zlatem Slunce. Duchovní cévy zemského lůna se chvějí vstříc proudům nebeského zlata Boha Otce, sesílaným Duchem svatým. Je to jako zlatistá duchovní krev, která se v nitru Země mění ve stříbro, tvořící základ imaginace duševních ctností. Zemské nitro zrcadlí vtělené ideály nebes v krystalech. Zespodu tryskají gejzíry inspirací krystalů a z výše nebes k nám v létě padají zlaté ohňové síly kosmické Inteligence Ducha svatého. Úkolem lidí je zachytit tyto inspirace a produčovňovat jimi Zemi. V poměru, jak se produčovňují lidé, zdučovňuje se i Země. A naopak - podobně jako sobecké děti svými vzájemnými šarvátkami i hrubostmi k matce ji zdeptají natolik, že chřadne a nemůže jim pomáhat, i lidstvo se dnes zbavuje darů Země tím, že decimuje sebe navzájem i ji.

Vypráví o tom i následující báseň.

Každé místo země svoji osobitou auru má,

proto se nám jedno místo tolik krásné ihned zdá,

*neboť z hlubin země vystupují tajné síly,
které dobré činy v zemské vrstvy navždy vryly.*

Jiné místo odpuzuje. Chová síly temné.

Každý lidský čin se vpíše v auru naší země.

Kde se vražda stala, nebo nenadálé neštěstí,

či kde půda prostoupena ohněm neřestí,

tam vždy zvláštní hrůzou duše citlivá se chvěje,

byť i rozluštit tu nedovede, co se děje.

Ba i zvíře pozná auru země. Koně stěží

převédeme přes místo, kde síly vraždy leží.

Koně vidí bludné duše nešťastníků, kteří zpět

hrůzou kámaloky puzení se znova vrací v svět.

Duše sebevrahů poutány jsou tam, kde zhřešily,

neboť svými činy v zemské vrstvy zlo vtělily.

Tam, kde země byla posvěcena velkým zázrakem,

mají místa auru, která září zlatým oblakem.

Světlem zahaluje bytost, která na něm spočine.

Tak lze připravovat auru země činy lásky pro jiné.

(M.K.)

Souvislost mezi jiskřením lásky a ctností, a povahou krystalů a drahokamů spatřovali už dávní zasvěcenci. Má to i svou vědeckou logiku: máme-li

například i nevhledný roztok obyčejné soli, musíme odpařit vodu a teprve pak mohou vzniknout lesklé ušlechtilé krystaly. Tak i vše zbytečné a nečisté musíme ze sebe odpařit, aby se naše já zaskvělo jako vzácný krystal či drahokam. Krystal vznikl nejprve roztavením a pak přesným zpevněním podle dokonalých zákonitostí a struktur a proto je předobrazem duchovního člověka, rozvolnivšího a odpařivšího vše chaotické a neukázněné a řídicího se pak správnými zákonitostmi. Ten pak již září rozhodností a pevností činu a nezanechává žádný mentální odpad.

Produchovňování Země bude postupovat pouze tím tempem, jakým bude sebe a tím i ji produchovňovat lidstvo. Neexistuje tu žádný duchovní automat na rychlé zduchovnění Země ani člověka. Čtenář této knihy jistě nečeká ani senzační odhalení, kterak „Země vibračně postoupila (postoupí) tento rok na vyšší dimenzi“ či podobné absurdity, které se objevují skoro každý rok od některého čaroděje s mesianistickým syndromem. Protipólem k tomu, ovšem z obdobné úrovně jsou stejně tak častá hrůzostrašná „proroctví“ některých alarmistů (či jejich interpretace dávných proroctví) o zániku Země. Bůh by tím popřel sama sebe.

Zasvěcenci popisují, že orientují-li během léta svůj duchovní pohled do zemských hlubin, otevírají se jim tajemství zduchovnění země. Lidé totiž svými myšlenkami a činy vpisují do země svoji kvalitu. Krása, láska a dobro, které lidstvem kdy prošly, ovlivnily blahodárně nejen karmu lidí, ale pomohly pod zemským povrchem vytvářet i krásu krystalů, drahokamů či polodrahokamů. To jsou symboly duchovní vůle k dobru a lásce, k božimu řádu a zákonité struktuře. Lidstvo tedy urychluje nebo brzdí produchovňování zemského tělesa. Spolu s krystalizací zemských povah tak krystalizují i zemské útroby. Každá krystalizace našeho charakteru, uvědomění a odstranění jeho vad a zbytečností, nečistot a chaosu, se zrcadlí v zemské hlubině ve zrodech nových krystalů. Ctnosti povah vyvolávají záření krystalů, protože jsou tvůrčími silami v éterické substanci, která protkává naše tělo, jež je však i součástí těla zemského. Vše je jednotou. Krystaly odpovídají duchovním silám, jež působí z duchovních světů i skrze člověka až do zemského nitra a odtud září zpětně na lidstvo i do kosmických prostorů. Odtud ona léčivá síla krystalů - každý povzbuzuje tu vlastnost, jejíž koncentrací se vyvinul. (Nynější davová "krystalománie", chtivost si nějak bezpracně pomoci, však bere věc většinou za opačný konec - bez prvotní poctivé práce na sobě nemá ani krystal sám o sobě co povzbuzovat a léčit. Už moudrý Goethe říkal - K čemu je kámen mudrců, chybí-li k němu mudrc.) Pro úplnost dodejme, že mnoho krystalů se začalo vyvíjet, když zde ještě před sestupem člověka na zem nerušeně působily duchovní bytosti.

Čím vznešenější je povaha skupinového ducha určitého krystalu, čím zářivější a jasnější je jeho duch, tím nádhernější je krystalizace hmotných kamenů, tvořících jeho fyzické tělo. Tvrdost kamenů tedy závisí na stupni soustředění vůle tohoto skupinového ducha, povaha krásy na kráse ducha. Jasnovidci popisují říši duchů krystalů, plnou hořících blesků, barev, světla a symfonie nebeské hudby, doprovázené pocity nejvyšší blaženosti a nejintenzivnější Lásky, Krásy, Dobra, Pravdy a pocitů ctnosti i pocitů touhy po dokonalosti a ohnivé Lásce, strhující touhou po Bohu. Tento vnitřní stav

duchovního života skupinových duchů nerostů, jejich charakteristické ctnosti, nejčistší specifické vlastnosti těchto duchů jsou základem jednotlivé krystalizační tvorby. Vlévají své povahové vlastnosti nejzralejší čistoty do chvění krystalizační hmoty. Ta se liší od hmoty obecně nerostné svou nezměrnou krásou. Krystaly září a odrážejí bleskovité trysky světla a tříští jeho paprsky v takové kráse, protože odpovídají ryzosti božsky čistých a svatých charakterů svých skupinových duchů. Z jejich vlastností plynou magické síly pozemských kamenů. Z čistoty jejich citů, z jejich lásky k lidstvu, z jejich tendence ochraňovat a duchovně vyvíjet lidstvo plynou z nitra Země magické ochranné léčivé síly drahokamů.

Můžeme odvodit, že vykrystalizovaný duchovní čin, a tím může být každý náš velký i malý denní čin, má být vykonán na základě správného duchovního rozhodnutí, nemá být podbarven a zkreslen osobními sympatiemi či antipatiemi, prospěchem nebo chtivostí, nerozumností nebo zlovůlí. Pak okamžitě zazáří jako drahokam či krystal a ozáří toho, komu byl vyslán, svého působce i zemské klima, kde prozáří i hlubiny.

Výskytem krystalů a drahokamů pod zemským povrchem lze tedy částečně vysvětlit i existenci některých "ctnostně" silných míst na zemi. Právě přítomnost těchto jemně spirituálních spodních vlivů může ovlivňovat i léčivost podzemních vod. Účinek studánek a pramínek nemusí být vždy založen například jen na dávném zjevení Panny Marie či na jiné události, ale i na oné posvátnosti "zdola". Ta samozřejmě pak může inspirovat lidi v těchto místech i k posvátnosti "nahoru", což společně může přivodit i to, co je pak nazváno zázrakem nebo alespoň požehnáním. I proto je zde působení trvalé, zatímco nějaké dávné uzdravení by samo o sobě nemohlo na staletí založit ozdravnou sílu pramene nebo kaple.

Svůj zážitek z návštěvy tatranských Starých Hor v roce 2000, týkající se vzhledu do letního kosmického i podzemního dění popsala paní Marta H. následovně.

Nejen zeměpisný střed Slovenska, ale v jistém smyslu i jeho duchovní mariánské těžiště lze zavnímat ve Starých Horách. Leží při půvabném údolí na rozhraní Velké Fatry a Nízkých Tater v divokém lesnatém terénu. Každé posvátné místo má jiné zabarvení sil a časem se můžeme učit je poněkud rozlišovat a sami pátrat, které místo k nám mluví energií Matky Země, kde naopak proudí síly posvěcení shora či zda se tyto vlivy prolínají, snad i za asistence nějaké elementární bytosti. Pro mnohé je magnetem "Studnička" - pramínek s prostou mariánskou sochou. Po několika úpravách místa zde byla roku 1942 umístěna socha Itala Giuseppe Cioniho z Florencie, provedená z katarského mramoru. Madona k sobě volá všechny, jako by říkala: Pojd'te, jsem vaše matka!

Staré Hory leží uprostřed rovnoramenného trojúhelníku ze silových linií, jehož každá strana (ley-linie) měří řádově desítky kilometrů. Pravý z jižních vrcholů trojúhelníku spadá do oblasti mýtické podpoľanské Detvy, která je

určitém centrem projevu slovenské duše. Je zajímavé, že do takového trojúhelníku zde můžeme vepsat i posvátný symbol slovenské trojboké Hory Poznání s křížem, který je na ní vztyčený.

Z interakce nebes i zemských hlubin září ze Starých Hor milost na celé Slovensko. Zemská Matka zde sálá úlevu čistoty a naděje. Málokterá novodobá socha Panny Marie je tak výmluvná, jako bělostný majestát starohorské lesní sochy s rozvázně přitahujícím gestem rukou. Vyzývá k následování, ponechává však člověku svobodnou vůli. S nadčasovou něhou jakoby socha očekávala naši duši, bez nátlaku a kýčovité líbivosti. Zdá se, že v soše je elementár, zesilovaný lidskými elementály, který inspiruje pocitem důvěry a touhy po osobní očistě. Vnímá-li člověk tuto touhu a přejde-li do jeho volní úrovně, pak tím napomůže onomu "zázraku" uzdravení.

Při bdělém vědomí mi byl poněkud otevřen duchovní zrak, abych mohla popsat svůj následující mimořádný zážitek z tohoto místa takto: Za kostelem ve Starých Horách je úzká cestička vzhůru k místu léčivého pramene, kde se zjevovala Panna Maria. Je to krásné místo na lesním svahu, kde mramorová socha Boží Matky zve příchozí k modlitbě a díkůvzdání. Přišli jsme za krásného letního dne a usedli mezi asi dvacet lidí do lavic. Zadívala jsem se na bělostnou sochu a zvony nedalekého kostela zvonily poledne. Po chvíli soustředění za hlaholu zvonů jsem uviděla, jak nad sochou na modré obloze s bílými obláčky neviditelná ruka vyřezává ohromný ovál oblohy a odtud proudí zářivé bílo zlatavé světlo. V tu chvíli jsem si uvědomila poselství, které všem lidem na Slovensku odtud posílává a vyzařuje boží Matka. Ze zářícího oválu proudila její božská mateřská Láska, její požehnání a milost uzdravování duše i těla. Bylo to Světlo, které proudilo do prostoru a šířilo se všemi směry do celého kraje a do hlubin země. A tak jsem viděla vrstvy země, jak se produčovňují a proměňují ve stříbro tím božským světelným zářením, stále hlouběji, až kam mně bylo dovoleno dohlédnout. Bylo to nádherné, když vidíte Zemi, která otevírá pohled do své niterné hloubi. To člověk nemůže vysvětlit běžným jazykem, ale musí tu proměnu vidět duchovním zrakem. Jistě k posvěcení tohoto místa přispěli i lidé, kteří se tu již řadu desetiletí modlí a vzdávají chválu božské Matce, jejíž krásnou sochu zde udělali a umístili. Připadalo mi, jako by ve Starých Horách sluneční zlato moudrosti, střísané v létě z nebes, alchymicky měnilo zemské vrstvy v posvátné stříbro ctností mnohem silněji než jinde.

Kdesi jsem četla krásný verš:

Jak fénix ohně stojí bezeskvorná Panna

na zenitu nebes k lidstva vykoupení přichystána.